

[Undervisningsministeren.]

den største vanskelighed, nemlig at skaffe lærerkapacitet, lærerkræfter.

Jeg vil gerne gøre den principielle bemærkning, at det er ganske rigtigt, som det blev fremhævet af flere ordførere, bl. a. af hr. Gert Petersen, at når vi er i en situation, hvor det kniber med at have uddannelseskapa- citet nok, er det ikke noget, der er opstået på én gang. Man har i 1960'erne foretaget en meget stærk udbygning af gymnasierne. Man har oprettet den nye adgangsgivende eksamen højere forberedelseseksamen. Derved er presset på, ønsket om at kunne få en videre- gående uddannelse ved universiteter og høj- ere læreanstalter naturligvis blevet meget stærkere. Men hvad man ikke har gjort i til- strækkeligt omfang, er at følge dette op med at give disse øgede muligheder for videreud- dannelsen, og når hr. Knud Nielsen fælder så hård en dom over den nuværende regering, som han gjorde her, så bør han betænke, at den planlægning skulle være foretaget af den tidligere regering, dengang skulle man have foretaget den udbygning, som er nød- vendig for at kunne klare alle vanskelighe- derne for de unge, som nu kommer for at studere.

Jeg vil gerne føje til, at det er ikke alene socialdemokratiet, der har ansvaret for det- te, alle partier har et medansvar. Men hr. Knud Nielsen skal som ordfører for det parti, der sad med regeringsmagten i de fire år fra 1964 til 1968, være lidt forsigtig med at rette så hård en kritik, som han gjorde her.

Jeg kan yderligere føje til, at hvis man ser på, hvad der er sket for at skabe nye uddan- nelsesmuligheder, korterevarende uddannel- ser, som i høj grad har været efterlyst i planlægningsarbejdet i 1960'erne og af plan- lægningsudvalget og af de studerende selv, så er denne indsats sat i gang først og frem- mest efter 1968. Det gælder med oprettelse af nye uddannelsescentre, det gælder med en ændret tilrettelæggelse af undervisningen og eksamensformen ved universiteterne, så man har mulighed for hurtigere at gå ud med en kompetencegivende eksamen, og det

gælder oprettelse af nye korterevarende uddannelser. Vi har i indeværende folke- tingssamling beskæftiget os overordentlig meget med det i forbindelse med handelsud- dannelser ved Odense universitetscenter, ved Ålborg universitetscenter og ved Søn- derborg handelsskole, hvad hr. Knud Nielsen i hvert fald ikke kan have glemt. Vi har i dette år etableret to nye sociale højskoler — der blev efterlyst nye sociale uddannelser.

Sådan kunne der nævnes en række eksem- pler på, at der i de sidste tre år er etableret en række nye uddannelsesmuligheder; vi har planer for langt flere. Vi vil gerne i under- visningsministeriet leve op til det, som plan- lægningsrådet har sagt i sin indstilling, og vi har været i gang med det på nogle områder allerede før planlægningsrådets indstilling. Vi skal i den udstrækning, det overhovedet er muligt, også leve op til det på de andre områder, hvor det ønskes. Det er den jord- nære indsats, der kan gøres for de studeren- de, og den tror jeg er mere værd end de højtravende ord, som er blevet sagt her i dag.

Om selve forslaget og den adgang, det giver til en punktvis regulering for et år ad gangen — og andet og mere skal den ikke bruges til — vil jeg gerne fremhæve et par ting. For det første vil jeg gerne have slået fast, at der ikke skal anvendes gennemsnits- karakterer ved en eventuel regulering. Udvalget har opstillet en række kriterier, som kan anvendes. Jeg vil gerne gøre op- mærksom på, at det, der står i betænkning- en, og det, som vel vil være den rigtige fremgangsmåde, er, at fordelingsudvalgene indstiller, hvilke kriterier man skal anvende ved en eventuel regulering. Der er nævnt muligheder her — de findes i øvrigt også i adgangsudvalgets indstilling, men med for- skellig tilslutning, med flertal og mindretal. Der kan være andre veje at gå, og det er da højst sandsynligt, at fordelingsudvalg kan komme med de rigtige eller med bedre krite- rier. Det afgørende er, at man har mulighe- den, hvis det bliver nødvendigt.

Det er nævnt i betænkningen, at disse